

Tingningens Arkitektur

Sammenhængen mellem arkitekturen og beboernes muligheder for at tinge

Arkitekturen har indflydelse på beboernes adgangsmuligheder til boligområdets fælles rum, muligheder for at passere forbi hinandens boliger, og på sammenhængen mellem den private bolig og de offentlige, fælles rum. Arkitekturen har også indflydelse på, hvordan og hvor meget beboerne har mulighed for at præge deres bolig. Dermed spiller arkitekturen en rolle i forhold til hvordan beboerne kan kommunikere og danne relationer og fællesskaber gennem ting, på tværs af boligområdet.

Arkitekturen, i form af skala, organisering og åbenhed for tilpasning, har tilsammen indflydelse på, hvor tilgængelige beboere er for hinanden, og på mulighederne for kommunikation, uden nødvendigvis at være til stede i samme rum på samme tid. Arkitekturen har med andre ord stor betydning for, om tingning kan virke fællesskabende.

Diagrammet viser forståelsen af sammenhængen mellem arkitekturen og beboernes muligheder for at kommunikere og danne fællesskaber gennem ting.

Der opstår fællesskaber mellem beboerne gennem de ting, som beboerne placerer i arkitekturen
... Det kalder vi "at tinge."

Bygninger opleves som statiske og svære at ændre på. De er dårlige til at tilpasse sig ændrede forhold, men de gør det alligevel hele tiden.

Beboerne tilpasser arkitekturen til deres hverdagsliv gennem ting.

Arkitekturen understøtter på forskellig vis, at der sker en udveksling gennem de ting, beboerne bruger til at tilpasse arkitekturen deres hverdagsliv. Disse ting bliver dermed fællesskabende
... Det kalder vi "tingningens arkitektur."

Beboernes tilpasninger af arkitekturen er dynamiske. De sker i samme dynamiske tempo som eksempelvis udskiftning af beboere, og nogle gange endnu hurtigere, gennem f.eks. skiftende årstider.

Indgangspartier indrettes med borde, stole og andre hverdagsgenstande.

I boligblokke sker hverdagskommunikation mellem beboerne på samme etage, fx gennem en hjemmesyet pose til udveksling af småkager og dagens avis.

Boligområdets netværk af stier gør beboerne tilgængelige for hinanden.

Afgrænsede fælles uderum, som beboerne kan indrette og tilpasse, som de ønsker, med ting som bordebænkesæt og klatrestativ.

Indgangspartier og forhaver giver beboerne mulighed for at tilpasse og sætte præg på indgangen til deres bolig.

Der er visuel og auditiv sammenhæng mellem beboernes køkkenvindue og aktiviteter og funktioner i de fælles gårdrum.

En café i stueetagen giver beboerne mulighed for at mødes over mad & drikke. Den ligger placeret ved husets hovedindgang, som de fleste beboere passerer på vej ind og ud af huset.

Hvor det er muligt, indrettes overgangszoner med beboernes egne ting.

Elevatorene er ofte den mest brugte infrastruktur. Gangene benyttes ikke som opholdsrum eller mødesteder.